Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلۍ

(د ځوانو شاعرانو ګډ شعري جونګ)

راټولوونکی

محمد اسمعيل يون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	هیلې
راټولونکی:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۶۷ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
دراټولونکي	
پرله پسې نومره:	(۱)
د خپرندوی	
پرله پسې نومره:	(۱)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د ځوانو شاعرانو دا «هيلې»	۱
۲	يادښت	۲
۳	د شعر دا تنکي ګلان	۷
۴	ددې جونګ د شاعرانو لنډه پېژندګلوي	۱۲
۵	ملت	۱۴
۶	غزل	۱۶
۷	د خيال په څنډو	۱۷
۸	د هوس په شونډو	۱۸
۹	غزل	۱۹
۱۰	امن او جنګ	۲۰
۱۱	د وطن مينه	۲۲
۱۲	بې تنګ زړګي ته	۲۳
۱۳	غزل	۲۵
۱۴	د حيا په اور	۲۶
۱۵	د مينې دنياګۍ	۲۸
۱۶	د خزان غېږ	۳۰
۱۷	کله نا کله	۳۲
۱۸	د محبت ګلونه	۳۳
۱۹	تپوس	۳۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	د سولې لمر ته	۳۵
۲۱	غزل	۳۷
۲۲	کسات	۳۹
۲۳	د اور څپې	۴۱
۲۴	د لېمو په لار	۴۲
۲۵	دحسرت شغلې	۴۳
۲۶	غزل	۴۴
۲۷	د زړه درد	۴۵
۲۸	غزل	۴۷
۲۹	د زړه خبرې	۴۸
۳۰	غزل	۴۹
۳۱	غزل	۵۰
۳۲	غزل	۵۲
۳۳	غزل	۵۳
۳۴	غزل	۵۴
۳۵	غزل	۵۵
۳۶	پښتني انداز	۵۷
۳۷	غزل	۵۸
۳۸	غزل	۵۹
۳۹	پښتنه مینه	۶۰
۴۰	غزل	۶۱
۴۱	دا کور یوازې ستا دی	۶۳
۴۲	غزل	۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۳	د وطن هجر	۶۶
۴۴	غزل	۶۷
۴۵	غزل	۶۸
۴۶	غزل	۶۹
۴۷	غزل	۷۰
۴۸	شاهین نظر	۷۱
۴۹	غزل	۷۲
۵۰	پسرلی شو	۷۳
۵۱	غزل	۷۴
۵۲	د اوښکو پېغام	۷۵
۵۳	د محبت کلی	۷۷
۵۴	د ارمان غېږه	۷۸
۵۵	غزل	۸۰
۵۶	غزل	۸۱
۵۷	سوې سواره	۸۲
۵۸	غزل	۸۴
۵۹	غزل	۸۵
۶۰	د ښایست اثر	۸۷
۶۱	توده مینه	۸۸
۶۲	شهید ته	۸۹
۶۳	د وینو ویالې	۹۰
۶۴	امتحان	۹۱
۶۵	دکانو باران	۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۶	غزل	۹۳
۶۷	کاږه کاته	۹۴
۶۸	د هیلو کاروان	۹۶
۶۹	دهیلو غوټۍ	۹۸
۷۰	ای هېواده	۱۰۰
۷۱	پښتني حیا	۱۰۲
۷۲	نرګس لیمه	۱۰۳
۷۳	کتل	۱۰۴
۷۴	آه	۱۰۵
۷۵	ازمون	۱۰۶
۷۶	د ماضي خندا	۱۰۷
۷۷	د اوښکو جنازې	۱۰۸
۷۸	متهکور	۱۱۰
۷۹	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دويم چاپ سريزه:

د ځوانو شاعرانو دا «هيلې»

د شعرونو دا جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، دا د کوزې پښتونخوا يا لر افغانستان او بر افغانستان د ځوانو شاعرانو د شعرونو د ښيلګو يوه ټولګه ده. دا ټولګه ما له نن څخه نږدې

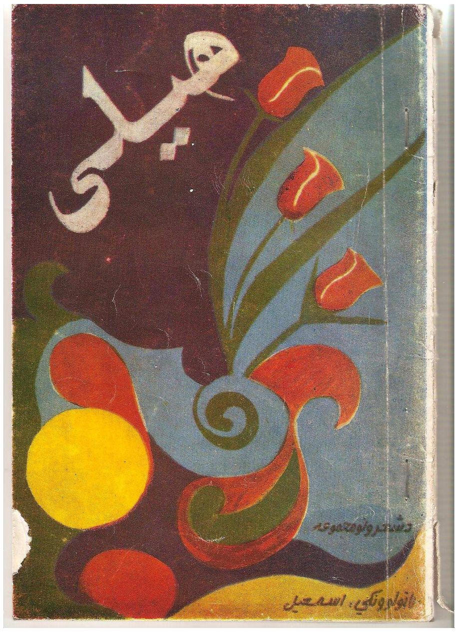

(۲۱) کاله دمخه (پر ۱۳۶۲ ل کال) راټوله کړې وه او پر ۱۳۶۷ل کال، د هغه وخت د ځوانانو سازمان له خوا د زرګونو ټوکو په شمېر چاپ شوې ده. هغه مهال زه د خوشال خان لېسې د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او تخلص مې لاهم نه و غوره کړی.

د تعليم او تحصيل په بهير کې چې د چا د شعرونو، ليکنو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا بل کوم ځانګړی اثر چاپ شي، نو دومره کيف لري، چې سړی يې بل مثال نه شي وړاندې کولای، په تېره بيا په هغسې حالاتو کې چې د چاپ وسايل هم په نشت حساب و او اقتصادي تنګسيا هم تر حده زياته وه. زه لاد خوشال خان لېسې د يوولسم ټولګي زده کوونکی وم، چې ددې لېسې د ادبي انجمن د مشر په توګه وټاکل شوم، د دوو کلونو په بهير کې مو په لسګونو غونډې او مشاعرې جوړې کړې او په نورو ناشمېره ادبي غونډو، مشاعرو او سيمينارونو کې مو ګډون وکړ، دا مهال په خوشال خان لېسه کې د ځوانو شاعرانو داسې يوه ځپه راوټوکېدله، چې د دې ښوونځي تر شمېره وتو زده کوونکو شاعرۍ او ليکوالۍ ته مخه کړه. هغه وخت د اوس په شان د شعرونو او ليکنو چاپ، عادي خبره نه وه، کتاب خو د ډېرو مطرحو او خال خال شاعرانو چاپېده، شخصي چاپخونې نه وې او په خپلو پيسو د کتابونو چاپ هم ډېر دود نه و، يوازې دولت د ليکوالو اثار چاپول او يوازې دولت ددې وس درلود، نو دا مهال د ځوانو شاعرانو د شعرونو او ليکنو چاپ، د هغوی په ادبي ژوندانه کې ډېر مثبت تاثير درلود. د همدې دولسم ټولـــګي په بهير کې ما يوه هڅه پيل کړه، د هغو ځوانو شاعرانو، چې دا مهـــال ما سره په لېسه او ادبي انجمن کې و، د هغو د کـــلام بېلګې مې غـــونډې کړې، تر لېسې بهر د ځينو نورو ځـــوانو شاعرانو؛ ښځينــــه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نارينه وو، د کلام بېلگې مې انتخاب او همدارنگه په کوزه پښتونخوا کې د يو شمېر ځوانو شاعرانو له چاپي او ناچاپه شعري ټولگو څخه مې هم ځينې بېلگې غوره کړې او په دې ډول مې د هغه وخت د ځوانو شاعرانو د شعرونو يو غورچاڼ يا منتخب ورڅخه جوړ کړ. په دې مجموعه کې په ټوليز ډول د هغه مهال د (۴۰) تنو ځوانو شاعرانو د کلام (۷۴) بېلگې خوندي شوي، دا هغه شاعران دي، چې تر دې مهاله د يوه هم په مستقل ډول د شعرونو ټولگه نه وه چاپ شوې، خو په ځينو اخبارونو او گډو شعري مجموعو کې يې يو يا څو شعرونه خپاره شوي وو، ځينې په کې داسې شاعران هم شته چې د لومړي ځل لپاره يې په همدې شعري جونگ کې شعرونه خوندي شوي دي. په يوه لښتليک کې د شاعرانو د زېږېدو ځای او نېټه هم کښل شوي، چې له يو درې څلورو تنو پرته د نورو اکثره، د زېږېدو پر کال مطمين يم، خو ځينو يې چې وروسته بيا په نورو ټولگو کې خپل ځانونه معرفي کړي، د زېږېدو کال يې همغه نه دی ښودلی، چې هغه مهال يې ماته راکړی و. ددې شعري جونگ تر چاپ وروسته د شلو کلونو په بهير کې په دې مجموعه کې ځينې راغلي شاعران اوس د گڼو چاپي او ناچاپي اثارو خاوندان او په ټولنه کې مطـــــرح ليکوال دي، خو ځينو يې له دې فاني نړۍ نه کــــډه کړې او ځينې نور هم له خپل هېواده مهـــاجرت ته اړ شوي دي. کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې پر ۱۳۶۶ل کال کې دا شعري جونګ ترتیب کړ، نو بیا یې د چاپ په لټه کې شوم، هغه وخت په خوشال خان لیسه کې د زده کړې ترڅنګ د «درفش جوانان» اوونیزې قلمي همکار هم وم، له هغې لارې مې د هغه وخت ځوانانو سازمان ته مراجعه او د دې کتاب د چاپ هیله مې ترې وکړه، هغوی تر دې دمخه ځینې ادبي کتابونه چاپ کړي وو، خو اکثره یې په دري ژبه وو، دې کار ماته ښه پلمه په لاس راکړه، نو په ټینګار سره مې د خپلې ژبې د استحقاق له مخې ددې مجموعې چاپ پرې ومانه، هغه وخت د چاپ دا ډول عصري وسایل نه وو، هغوی دا جونګ په لاسي ټایپ، ټایپ کړ او بیا یې په افیسټ ډول، په سپین کاغذ کې چاپ کړ، د کتاب کاغذ ښه و، خو څرنګه چې متن ټایپ شوی و، نو چندان ښه نه برېښېده، خو بیا هم د هغه وخت د امکاناتو په حدودو کې یې چاپ ښه او مناسب و.

کتاب مې د ۱۳۶۶ل کال په وروستیو کې هغوی ته ورکړی و او د ۱۳۶۷ل کال په لومړیو کې، چې زه د کابل پوهنتون محصل وم، چاپ شو او په زرګونو ټوکه مې بیا ځوانو لیکوالو ته په وړیا ډول ووېشه. دا دی ددې اثر تر لومړي چاپ پوره شل کاله تېرېږي، هغه وخت زه د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او دا دی اوس چې د ۱۳۸۷ل کال وروستۍ میاشتې دي، زه د کابل پوهنتون استاد او د پوهندوی علمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړۍ ته رسېدلی یم، دا کتاب یو ځل بیا چاپوم او د هغه وخت خاطرې او ارزښتونه بیا راتازه کوم. د تېرو شلو کلونو فرهنګي زیار او کار مې داسې په یاد دی لکه دا تېره ورځ چې تېر شوي وي. فرهنګي کار په ډېره مینه، صداقت او احساس ترسره کېږي، کومه مینه چې شل کاله د مخه له ماسره د خپل فرهنګ د غوړېدلو لپاره وه، هغه اوس هم راسره ملګرې ده او هر ځای ته راسره بدرګه روانه ده. که له فرهنګ، خپلې ژبې او خپل ملت سره د مینې زور نه وای، نو دا شلکلن فرهنګي مزل مې نه شو وهلای.

اوس چې زه د خپل تېرو فرهنګي کارونو پر بیا سمون او راټولېدنګ بوخت یم، نو د ځوانو شاعرانو دا اثر د خپل دې پیل کړي کار د لومړي اثر او هیلې په توګه یو ځل بیا خپروم، ما خپل فرهنګي کار پر «هیلې» پیل کړی او له هیلو سره به پایم، له نورو درنو لیکوالو څخه هم هیله لرم، چې تل هیله من اوسي او خپل زړه ته د نهیلۍ بلا پرېنږدي، په همدې هیله دا «هیلې» ستاسو په مخکې ږدم او د لوستلو بلنه یې درکوم.

په درناوي

پوهندوی محمد اسمعیل یون

د ۱۳۸۷ل کال د سلواغې ۳مه

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادښت

اوس زموږ د هېواد د ادبیاتو په نړۍ کې د ادب ځوانې غوټۍ غوړېږي او د شعر چینې خوټېږي، چې دا کار زموږ له هیلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د «هیلې» په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، د ګلبڼ د تنکیو سرو غونچو د خندا یوه څپه ده، چې په غوړېدو به یې زموږ امیدونه تازه او تنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږدېوالي غټه وسیله او رابطه هم داده، چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو، چې د قبایلي ځلمیانو د اشعارو خوږه مجموعه، چې د ښاغلي اسمعیل له خوا راټوله شوې ده او د کوزې پښتونخوا ځوان شاعران یې هم له یاده نه دي ایستلي، د قدر وړ بولو.

د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه به په راتلونکي کې هم د لرې او برې پښتونخوا، د ځوانو شاعرانو او لیکوالو د استعدادونو د غوړېدلو په هیله، د داسې شان مجموعو په خپرولو کې خپل هاند او هڅه ونه سپموي.

په دې هیله چې زموږ د ادبیاتو په ګلبڼ کې د ځوانو شاعرانو ګرمه وینه وچلېږي، خپلې خبرې پای ته رسوم.

په درنښت
د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر دا تنکي ګلان

د شعرونو دا مجموعه، زمونږ د ګران هېواد افغانستان او پښتونخوا د یو شمېر ځوانو او تنکیو شاعرانو او ناظمانو شعرونه او نظمونه په غېږ کې نیسي. بې له شکه، دا اثر به د برو او لرو ولسونو له پیوستون سره مرسته وکړي او د ځوانو شاعرانو په تشویق کې به بې اغېزې نه وي.

د دې مجموعې موضوعات، عشقي، ملي، اجتماعي او انتقادي دي، خو د فورم له پلوه زیاتره په غزل کې راځي، ازاد شعرونه او نظمونه هم لري.

په دغه مجموعه کې هڅه شوې ده، چې په لومړي ګام کې د هغو کسانو شعرونه او نظمونه راټول شي، چې تراوسه پورې یې زمونږ په مطبوعاتو کې د چاپ او نشر لږ چانس موندلی دی. زمونږ په عقیده، مطبوعات د ځوانانو د استعدادونو د روزنې او ودې ډېره ښه وسیله ده، مطبوعاتي نړۍ د زده کړې ځای او د ځوانو هیلو د غوړېدو ډېره غوره سرچینه ده. په دغه پراخه جهان کې شاعران او ادیبان نه یوازې د ادبي مالیارانو په توګه د ګلو کر کوي، بلکې د دغې زړه راښکونکې دنیا له څپاند سیند څخه یو یو ځاځکی هم راپورته کوي او خپله تنده پرې ماتوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادبي نقادان دنده لري، چې د ځوانو شاعرانو پر شعرونو د
دې پرنسیپ له مخې چې څنګه یې باید ولیکي!؟ ښوونیزه کره
کتنــه وکــړي. د لوناچارسـکي د وینـا لـه مخـې: «نقـادان د
لیکوالـو او شـاعرانو استادان دي، خو دوی حق نه لري، چې
ځانونه استادان وبولي، ځکه چې که له ادبي نقادانو څخه په
نقد کې تېروتنه وشي، نـو همدغـه شـاعران تـر بـل هـر چا څخه
زیات د هغوی تېروتنې ورسمولای شي!» زه دغو شاعرانو ته په
عمــومي ډول سپارښــتنه کــوم، چــې د هېــواد د مجربــو او
نوښتګرو شاعرانو شعرونه په ژوره توګه ولولي او د نړۍ د هغو
شاعرانو اثار هم مطالعه کړي، چې په پښتو او دري ژبو ژباړل
شوي دي. زمـوږ د ګران هېواد ځوان شاعران او لیکـوال بایـد
یوه ګړۍ هم د کرغېړنو افکارو په چاپېریال کې ونه اوسي،
ځکه هغوی یې په پړاوونو شاته پرېږدي، د نمونې په توګه: که
کوم شاعر خپله ټوله شاعري یـوازې او یـوازې د یـوې نجلۍ د
ښکلا لپاره وقف کړي، نو هغه به نه یـوازې د ځورېدلو پرګنو
پــر وړانــدې خپــل تــاریخي رسـالت لکـه څنګـه چـې ښـایي
هماغسې سرته نه وي رسولای، بلکې په جرئت سره دا ویلای
شو، چې د تکامل له بهیر څخه به په پړاوونو ببرتـه پاتې وي او
باید د خپلې شاعرۍ پر سرنوشت باندې لـه سره غـور وکړي او
د وخـت او زمـان لـه هیلــــــو او غوښـتنو سـره سـم پیونـد
ورکـړي. زمــوږ عقیـده دا ده، چـې داسـې شاعــــــران دې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوبانو ښکلا وستايي، خو خپل لوڅ او بربنډ ولسونه دې هم نه هېروي. په دې ارتباط کارل مارکس څه ښه وايي: ((که چېرې څوک يوازې د ځان لپاره کار وکړي، ښايي لوړ شاعر، د پوهې څښتن او نامتو شخص شي، مګر هېڅکله نه شي کولای چې بشپړ شخص او په رښتيني توګه ستر وي!)).

کارل مارکس: ((په استثمار ګره ټولنه کې ترقي له يوه کرکجن اورپالونکي رب النوع سره تشبه کوله، چې نه يې غوښتل خپل نوشادر د مړو له کوپړيو پرته په بل شي کې وڅښي!)) تاريخ ددې خبرې شاهد دی، چې کلونه کلونه او حتی په پېړيو يو شمېر شاعران او ليکوال د پاچايانو، سپاه سالارانو او شاهانه دربارونو په خدمت کې وو، خو د خلکو د پرګنو نه ايلېدونکې ارادې ته يې په خپلو ايجادياتو کې ځای ور نه کړ او له دې نه بې خبره وو، چې د ولس د ځپل شويو ارادو او هيلو انعکاس هغه تلپاتې پيغام دی، چې د خلکو شاعر يې د تل لپاره له ځانه سره لري. دوی په دې هم نه پوهېدل او که پوهېدل نه يې غوښتل چې رښتينی قدرت په وسلو او د شاهانو په تاجونو کې نه، بلکې د بېوزلو پرګنو په لوړ او اوچت مقام کې پروت دی.

د ژمنو شاعرانو افکار که د زمانې په کړلېچونو کې په تيره هم واچول شي، نو د شنه کېدلو او غوړېدلو امکانات يې ډېر او د تل لپاره به د وخت او زمان په سرو منګولو کې د سرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنډو په څېر وربېږي او وځلېږي، ځکه تاريخ پر هغوی باندې د صحت مهر لګولی دی او تر پايه پورې به د مهربانۍ مور په شان په خپله پسته، خو له حوادثو څخه په ډکه غېږ کې ځای ورکړي. هېڅ ډول بې بنسټه تورونه به د هغوی پر ورين تندي باندې د مړو ايرو ګرد هم ونه شي پاشلی او دا ځکه چې دا د خلکو مال دی او د هغوی پرون، نن او سبا پورې تړلی دی، نو ځکه يې له لاسه هم نه ورکوي او د بلې ډېوې غوندې يې ورانګې لاپسې خورېږي، تر پولو او سرحدونو څخه اوړي او د ځمکې د کُرې د هر ګوټ تيارې رڼا کوي. دا د شعري نړۍ يو اړخ دی.

ددې په مقابل کې زموږ د معاصر شعر او ادب په څوانه ادبي پروسه کې منفي تمايلاتو او بېګانه پديدو، نه يوازې زموږ نوی او مترقي شعر او ادب خوږ او ښکلی نه کړ، بلکې خپل ناولی سيوری يې هم پرې وغوړځاوه.

د هر ملت د مترقي ادبياتو په بهير کې منفي تمايلات ددې سبب کېږي، چې د هغې دورې ادبيات په موقتي توګه په ولس کې تجريد کړي او د هماغې ادبي دورې جريان د بې لارۍ لور ته سوق کړي. د دې لپاره چې زموږ ځوان شاعران او اديبان د بېګانه پديدو ښکار نه شي او د هغوی له پيروۍ څخه ځان وژغوري، نو بايد د سبا په هيله د خپل شعر په بڼ کې بې مېوې نيالـــګی کېنښوي او بايد د هغه چـــا په شان هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې د اوبو په ډکه وياله کې د تېرېدلو لپاره يوازې څو لوټې وغورځوي او يو ځلې پرې تېر شي، خو د دويم ځل لپاره نه دده په درد خوري او نه هم د نورو لارويانو!

په هر حال مهمه خبره داده چې د «درفش جوانان» نشراتي موسسې تقريباً د خپل (۸) کلن نشراتي کار په ترڅ کې د لومړي ځل لپاره د يوې ځانګړې پښتو مجموعې د خپرېدو لپاره تکل کړی دی، نو ځکه يې دغه کار د ستاينې وړ بولو.

موږ چمتو يو چې په راتلونکي کې ډېر ارزښتناک اثار د درفش جوانان د نشراتي موسسې د مسوولينو په واک کې ورکړو، څو يې دغه موسسه په خپل وخت کې د مينه والو خدمت ته وړاندې کړي. همدا راز د دې مجموعې د ترتيبوونکي ځوان شاعر اسمعيل زيار ګټور بولو او د نېکو هڅو پلوی يې کوو.

په مينه

محمد نبي صلاحي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو شاعرانو لنډه پېژندګلوي چې په دې شعري جونګ کې شامل دي:

ګڼه	نوم	د زېږېدو کال	د زېږېدو ځای
۱	عبدالمالک بېکسیار	۱۳۴۰ل	میدان وردګ
۲	الله داد روښان	۱۳۴۴ل	ژوب
۳	کریمه لمبه	۱۳۳۹ل	کونړ
۴	اختر خوشال	۱۳۴۵ل	جنوبي پښتونخوا کوېټه
۵	صفیه صدیقي	۱۳۴۲ل	ننګرهار
۶	محمد ریاض	۱۳۴۳ل	پېښور
۷	ممتاز	۱۳۴۵ل	کونړ
۸	نادیه مینه	۱۳۵۱ل	ننګرهار
۹	فیروزشاه	۱۳۴۵ل	سوات
۱۰	صدیق الله بدر	۱۳۵۲ل	ننګرهار
۱۱	محب الله خپلواک	۱۳۴۹ل	کونړ
۱۲	زهره څپه	۱۳۵۱ل	میدان وردګ
۱۳	محمد یوسف قدردان	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا پښین
۱۴	جمشید	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۵	علم	۱۳۴۳ل	غزني
۱۶	پلوشه ساپۍ	۱۳۴۳ل	لغمان
۱۷	تېمورشاه بهار	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا لورلايي
۱۸	عطامحمد	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۹	عبدالله پانوس	۱۳۴۹ل	کونړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	شفیق احمد بدر	۱۳۴۹	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۱	ساجده عبدالله	۱۳۴۹ل	لوګر
۲۲	حبیب الرحمن قربانخېل	۱۳۴۸ل	غزني
۲۳	عبدالغني مبارز	۱۳۴۲ل	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۴	محمد ظفر تنها	۱۳۴۹ل	خوست
۲۵	ملوک هوس	۱۳۴۵ل	باجوړ
۲۶	فیض محمد شهزاد	۱۳۴۲ل	پښین
۲۷	ظاهرشاه ظاهر	۱۳۴۹ل	کونړ
۲۸	احمد تکل	۱۳۴۳ل	وردګ
۲۹	فریده هوډ	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۰	سرزمین اسرار	۱۳۴۳ل	سوات
۳۱	ملالۍ ساپۍ	۱۳۴۵ل	کاپیسا
۳۲	فیض محمد تصور	۱۳۴۵ل	کونړ
۳۳	عطیه افق	۱۳۴۴ل	کندهار
۳۴	امان الله غلجی	۱۳۴۵ل	ګومل
۳۵	عالم زیب	۱۳۴۶ل	سوات
۳۶	لعل پاچا	۱۳۵۰ل	ننګرهار
۳۷	محمد قاسم هیله من	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۸	لاهور ټکر	۱۳۴۰ل	خوست
۳۹	شفیقه رڼا	۱۳۴۰ل	کندهار
۴۰	اسمعیل	۱۳۴۶ل	لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

ثنګه په سوچو يې کړم ناز دې له خندا سره
جوړ له لوړو غرو يې کړم ناز دې له خندا سره

نن چې د اغيار پلو، سترګو کې موسکى شولې
دود د سپيلنو يې کړم ناز دې له خندا سره

ځيرې ګرېوان، وينې مې خپل، پردى، اشنا او يار
شمار په لېونو يې کړم ناز دې له خندا سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې سترګې مې نه ګورې، نښه د عمرو شوګیر
ډوب په نیمو شپو یې کړم ناز دې له خندا سره

هېڅ په خود کې نه یمه، ګرځم بېګانه له ځان
خدايږو د پردو یې کړم ناز دې له خندا سره

څه چارې دې وکړې را، وړم چې ناز د کس ناکس
څنګه بې پښتو یې کړم ناز دې له خندا سره

اوس نو راته خانده ته، ځو چې دې هوس کېږي
سر په زنګونو یې کړم ناز دې له خندا سره

دا په بېکسیار باندې، ستا منت د عمر شو
ګډ په غزلو یې کړم ناز دې له خندا سره.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راڅوري چې قدم ږدمه په څوکو د ازغو
پرهر د زړګي سم ږدمه په څوکو د ازغو

سپرلیه چې بیا نه کړې ګل په وینو کې غرقاب
ورځمه پرې قسم ږدمه په څوکو د ازغو

چې هر واري درګورمه اشنا زخمي سینه
د ګل په څېر هردم ږدمه په څوکو د ازغو

لااوس هم په نظر ویشتلی زړه وایم چې روغ
ساده یمه ملهم ږدمه په څوکو د ازغو.

رقیبه د ارمان څلي ته څېرېږم بېکسیار
خپل ژوند کې یو وخت هم ږدمه په څوکو د ازغو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال په څنډو

ګوره زړه د خیال په څنډو مه زانګه
هسې د وصال په څنډو مه زانګه

ستړی تصور مې درختی نه شي
بس نو د هلال په څنډو مه زانګه
غېږ کې به دې خدایږو که څوک ونیسي
هسې د وبال په څنډو مه زانګه
څنګه به دې نظره وهي ګرد غوندې
ګلې د مسال په څنډو مه زانګه

روغ یې بېکسیاره کړې په مړو حساب
ډېر د چاپېریال په څنډو مه زانګه.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوس په شونډو

تا د سرو ګلو په ساحل کې
د وږمو په اوږو
سرې تلې ایښې نرمې
او د غوټو په ژبه
د څپو مستې نغمې
تکرار وې په ناز ناز
او
د انکار په سترګو برندې برندې
ګورې اوبه اوبه
مینو زړو کې
د سترو هیلو پښېمان جهیل ته
او لکه شوې چې وې
د خوشالو جام له ازله یو د تا په برخه
په لاهو شوو
باندې خاندې د هوس په شونډو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ناست یم غمزده نن د اشنا غزل لیکم
ګورم یې تصویر ته په ژړا غزل لیکم

د مینې کور ودان وو په کې ګرځېدم خوشال
اوس وران د مینې کور شو چې تنها غزل لیکم
په ښار کلي کوڅه کې پسې ګرځم شا وخوا
وفا نه شته مجبور یم په جفا غزل لیکم
ته زما د سترګو تور او د زړه سر یې دلربا
له تا مې ګیله نه شته په دنیا غزل لیکم
ګرېوان مې تراټې شو په اوښکو باندې لوند
په سرو ګلو ژړېږم په ژړا غزل لیکم

اخر به پرې یادېږم زه روښان دلته ضرور
پر وخت د زنکدن باندې چې ستا غزل لیکم.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن او جنګ

باز: زه يــو ســور شــهباز يمــه لــوړ پــه پرازونــو کــې
تــه ســپينه کــوتره يــې کښــته پــه ســيلونو کــې

کوتره: ګرځمــه پــه تــږو کــې پــل پــه اســمان ويــنم ســتا
ځکــه اوس پــرواز کــوم زه پــه دې دښــتونو کــې
زه يــاغي کــوتره يــم هــېڅ څــوک مــې نيــوی نــه شــي
ځکــه الوتــل کــوم لــوړو غــرو رغونــو کــې

باز: دا خــوني پنجــه بــه زه ســتا پــه وينــو ســره کړمــه
بيــا بــه الوتــل نــه کــړې هېڅکلــه پــه غرونــو کــې

کوتره: زه د ســولې لــور يمــه لــوړ مــې دی ارمــان همــېش
څــوک چــې ځغلــي مــا پســې مــري بــه ارمــانونو کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باز: امن امن څه کوم امن د بېوسو کار
زه خو هغه باز یمه ځای مې دی په غرونو کې

کوتره: ډېر په ځان مغرور یې ته، سر په سر سرونه شته
چا چې سوله نه غوښته وسول په اورونو کې

باز: هر څو که نعرې کړې ته نعرې دې څوک نه اوري
لاړه به له مانه شې ته په اسمانونو کې

کوتره: واوره ای روښانه ته، زور او ظلم پای لري
زه د امن چغې کړم ټولو ولسونو کې.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

چې په درد د خپل وطن هرڅوک سوزېږي
ژوندي پايي که ظاهر کې فنا کېږي

چې مين وي د وطن په کاڼو، بوټو
قربانۍ ته د فرهاد غوندې درېږي
چې شهيد شي د وطن په خدمتونو
نوم يې تل په تاريخونو کې ځلېږي
سزاوار د دغې مينې هغه څوک دی
چې په مينه د وطن سر نه تېرېږي
د وصال شپه کې شهيد تابوت چې راوړي
مېړنو کې قهرمان اتل يادېږي

کريمه به قهرمان شعرونه ليکم
اتلوالـه اتلانو ته رسېږي.

کريمه لمبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګ زړګي ته

زمــا ملګــري د پنجــاب پــه زولنــو کــې پراتــه
بې ننګ زړګيـه ستـا فکرونـه شونډو سرو کې پراته

شـونډې بـه څـه کـړم چې د خپلو خلکـو وينـې ويـنم
پښــتنې خوينــدې سـر ســرتورې بــې پړونــې ويــنم

زمــا د خوينــدو عزتونــه د بــل پــه پښــو کــې پراتــه
بې ننګ زړګيـه ستـا فکرونـه شونډو سرو کې پراتـه

چـا چــې پــه ژونـد کــې يــو ارمــان د ازادۍ درلــوده
د پښـــتونخوا د لـــوی وطـــن د خپلـــواکۍ درلـــوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه ملګــري بــې کفنــه هــديرو کــې پراتــه
بې ننګ زړګيـه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

څوک چې په خپل ښکلي وطن کې د بل چا نوکر وي
پـه خپـل شـتمن وطـن کـې وږي لـه هـر څـه نهـر وي

وايـم د هغـو دي هـر څـه پـه جنګېـدو کـې پراتـه
بې ننګ زړګيـه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د حسن تقاضې دي شي به تېرې
دا څو ورځې دې نخرې دي شي به تېرې

دا بې تاجه پاچاهي به دې په شا شي
د غرور دې دا څو شپې دي شي به تېرې
په ژړا او په فریاد درته شوم ویلې
هر نفس کې مې ګیلې دي شي به تېرې
افغان سر مې سرو ګولیو ته ټیټ نه شو
خیر که تا ته مې سجدې دي شي به تېرې
ساقي مستې پیالې ورکړه چې نشه شي
د خوښۍ یې دا شیبې دي شي به تېرې

ستا ښکاري سترګې مې ښکار کړې زه خوشال یم
دا د مینې مرحلې دي شي به تېرې.

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا په اور

د یو اختر په ورځې
له انتظاره لرې
سترګه په سترګه شولو
ما خو هم ستا په سترګو
خواږه، خواږه خیالي خوبونه لیدل
په دواړو سترګو کې مو
د زړه درزا جوته
خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له بده بخته
دونه حيا په پښتنه غېږه کې
بېواکه ونغښتله
هله مې سترګې د حيا له اوره
لکه د شمعې ویلې شوې اوښکې
پر ځمکه پرېوتلې
پرهر په زړه پاتې شو
ځکه مې تاته د اختر د ورځې
مبارکي ونه ويل!.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې دنیاګۍ

همدا چې په سینه کې مې غمونه نه ځاییږي
د سترګو په کاسو کې مې اورونه نه ځاییږي

ګرېوان اختیار بایللی مې سیلو ته دی د اوښکو
ماشوم زړه کې مې خدایږو دا رنځونه نه ځاییږي

رېباره یار ته وایه چې د خدای لپاره راشه
محل کې مې د مینې پېغورونه نه ځاییږي

تصویر د چا د عشق مې تصور کې ځای پر ځای دی
دا ځکه مې په سر کې نور فکرونه نه ځاییږي

که سل راته عالم د لېونو په سترګه ګوري
د مینې لېونتوب کې مې عقلونه نه ځاییږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ولـــې مــا پــه مينــه کـــې ملګــرو ګرمــه بـــولئ
رښـــتينې دنيــاګۍ کـــې مـــې رســمونه نــه ځــايږي

پـــرون چـــې مـــې اشـــنا راتـــه وعـــده د ديـــدن راکـــړه
د زلفـــو پـــه کمڅـــو کـــې مـــې ګلونـــه نـــه ځـــايږي

چـې مـاتې هتکـړې مـې کـړې د مينـې پـروا نـه شـته
خـــاطر د لېونـــو کـــې مـــې جېلونـــه نـــه ځـــايږي

ســـرخي ويـــنم شـــفق کـــې دا يـــې زړه پـــه مـــا ســـېزلی
پـــه شـــعر د صـــفيې کـــې نـــور غمونـــه نـــه ځـــايږي.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان غېږ

تــا چــې یادومــه نــو ګرېــوان پــه اوښــکو ولامبــي
یــاره انتظــا کــې دې هجــران پــه اوښــکو ولامبــي

واخلـه ژونـده واخلـه سـتا خوښـي شـه مبـارک درتـه
پرېږده چې سینه کې مې خپګان په اوښکو ولامبي

دې زاړه ګوګــل کــې دې زړې زړې کیســې پرتــې
ځوانې شـئ ای هیلـو چې حیـران پـه اوښکو ولامبي

تــا بــه پــه ګرېــوان یــا د وربــل لــه پاســه وســاتم
پټ په زړه کې ښـه یې چې ګـلان پـه اوښکو ولامبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده چې مې مینه د هر چا په زړه کې وغوړېږي
پرېږده حسرتو کې مې اسمان په اوښکو ولامبي

پرېږده چې دا څېرې ګرېوان نور هم پسې څيرې کړم
څو سوي ګوګل کې مې ارمان په اوښکو ولامبي

ګل د پسرلي وم د خزان په غېږ کې مړاوی شوم
پرخه د سهار شه چې خزان په اوښکو ولامبي.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله نا کله

پـه زړه کـې د لیمـو چـې اوسـېدې کلـه نـا کلـه
د اوښــکو پــه بــاران بــه لمبېــدې کلــه نــا کلــه

که هلته به ځای نه و د زړه کـور کې بـه مېشـته وې
توپــان کـــې د اهونـــو ورکېـــدې کلــه نـــا کلـــه
ارمـان چـې دې د هجـر تـورو شـپو تـه تنهـا پرېښـوم
کـه نـه زمـا ترڅنـګ بـه سـوځېدې کلـه نـا کلـه
شـي شـپه پـه سـودا تېـره او سپېدو تـه مـې نظـر وي
پـه سـترګو کـې چـې هلتـه خند بـدې کلـه نـا کلـه

اشــنا چــې مــې منلــې جفــا ګــانې خپــه نــه وم
لــه هجــره بــه مــې اوښـکې بهېـدې کلـه نـا کلـه.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت ګلونه

مالي ګلونه کره
په هغو زړونو کې چې
د شاړو دښتو په شان، وچې سپېرې پرتې دي
په څېر د کاڼو دي، دوی چې الفت نه پېژني
د دغو کلکو زړونو، ددې سپېرو ډاګونو
هوا بدله کړه ته، فضا بدله کړه ته
ورته رڼا وبښه د رنګارنګ ګلونو
بیا به یو لاس شو سره
کاڼي به وچوو موږ
د هغو زړونو شاړو دښتو ته به
د محبت له ویالې، اوبه په لپو راوړو
بیا به خړوب شي هغه
په کې به وټوکېږي
د محبت ګلونه.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

ستر گو نه دي وپوښته دا کتل څه دي؟
غشي په گوگل زما سر په سر ويشتل څه دي؟

ستا د محبت په تور ښه شوه چې تورنه شوم
ستر گه د سبا ښه يم اوس نو پټېدل څه دي
چا ويلې چې ستا د عشق، گل راشوکوی نه شم
سر په سر گلونه مې ياره په وربل څه دي؟
رنځ د خوږې مينې دې پټ په زړه کې ساتمه
اوښکو ته حيرانه يم داسې وير کول څه دي؟
پرخه شومه پرېوتم پښو ته دې اشنا پرون
خاورې شوم ايرې شومه اوس دې نو ژړل څه دي؟

زړه د صفيې درته پټې دعاگانې کړي
لوړ همت مې لوړ ښه دی جار باندې ويل څه دي؟

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې لمر ته

ته راته خاندې خاندې
شونډې موسکې دې وينم
دا ستا په سترګو کې يو زېرى د خوښۍ وينمه
ښايي چې ماته يې پيغام راوړى
ښايي چې ماته يې د اوږد وير انجام راوړى
که نه خو دا سترګې غمجنې وې تل
که نه خو دا زړګى غمجن و مدام
که نه خو جنګ و تل جګړه وه
د ګوليو ډارونکى غږ و
که نه خو وير و تل ماتم و او ژړاوې به وې
تل به ځوانان په وينو رنګ و دلته
تل به وې بورې او وير جنې ميندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته وې کونډې يتيمان بې شمېره
دلته خوښي
دلته خندا
هېڅ نه وه
اوس چې ته خاندې، خاندې
شونډې موسکۍ دې وينم
دلته د جنګ ورځې ختمېږي نورې
ځکه ددې وطن د مور په غېږ کې
هر څوک چې وينمه په شونډو يې
د سولې نغمه
خوره، خوره ښکاري.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګران د بېلتون راته وختونه ښکاري
پر زړه زما سوي داغونه ښکاري

دا ستا د مينې د خاطر لپاره
ما ته خارونه هم ګلونه ښکاري

خدايږو يوه که مې ارزو پوره شي
د حسن نيت که فريبونه ښکاري

چې په کې ستا د ښکلا ذکر راځي
ځکه خواږه مې ټول شعرونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظر وکړم لېونۍ مینې ته
خوشې عبث راته خوبونه ښکاري

چې وړې دیدن اوس د اغیار کلي ته
خاورې به خود زما امیدونه ښکاري

نراشه ورشه د یادونو چم ته
څه دې په زړه کې نن خیالونه ښکاري.

محمد ریاض نراش

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسات

زه د ارزو په مخ
د زخمي ژوبل شهید شوي احساس
له نا امیده او نا ښادو
وینو
یو څو خالونه کېږدم
خو ته حسرت یې
د غرور په الماسینو نوکو
د چا د مکر د تسل لپاره
بې لوره وشپېلوي
بیا د خیال
د ناوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېرې، زړې ډولۍ ته
په کوڼ نظر وګورې
او په کړس، کړس وخاوندې
خو
رنګ دې ژېړ شي
ژړغونې شې ته!

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور څپې

ما د لمرین حسن د اور په څپو
د پېغلو، پېغلو او ناښادو هیلو
د بې درملو نامرادو ارمانو په خاطر
لکه
لیتکی
ځان ډوبول غوښتل
خو
د بې لورې
او بدنامې بوډۍ
د تورې شپې بچیو
زموږ په کلي
د سکروټو باران ووراوه
او
ان کوڅه کې
د حسرت په څاڅکو وڅڅېدم.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېمو په لار

په مينه کې مجنون شه د فکرو په لاره مه ځه
منصور شه ابدي شه د شېبو په لاره مه ځه

د سرو شونډو موسکا شه په هوس، هوس مې ښکل کړه
احساسه لېونيه! د لېمو په لاره مه ځه
د شمعې ځنګ کې کېنه ژوند کول ورځنې زده کړه
پتنګه ځوانيمرګه د لمبو په لاره مه ځه
قدم ګوره پښتون ږده چې ګودر د پښتنو دی
غروره! ماتوي دې د پردو په لاره مه ځه
د مينې سرو لمبو ته له تکل سره رادانګه
تنکيه! ګلاليه د نخرو په لاره مه ځه

خفه نه شې ګرېوانه زړه حره د قلندر ده
غمونه چې راتله نو د ګيلو په لاره مه ځه.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت شغلې

کله منزل کله ډیوې وسوزي
کله شفق کله سپېدې وسوزي

د حیرت تاو کې د حسرت د شغلو
کله لمبې کله ایرې وسوزي
فطرت یې سیزي د غربت په لوګو
کله نصیب کله وعدې وسوزي
حسنه! چې تا په مړو کتو ووینې
عشق اورین شي ارادې وسوزي
د وخت نادودو کړم لوګی غرور ته
کله مې سر کله پښې وسوزي
چې د حسرت د خیال کوڅې ته درشي
زما د ذهن زلزلې وسوزي

د احساس سترګو کې تکذیب تهذیب شي
تالو مې وچ شي او ګیلې وسوزي.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د درد په هر یو تال کې مې ښکاره شه ته اشنا
ستي ستي زړګي ته مې نغمه شه ته اشنا

د تا د یاراني غمونه ډېر لرم په زړه
لیدو ته یې لږ شان په تماشه شه ته اشنا

نشه د میو شرم کړي نشو نه ستا د عشق
د زړه د عشق دېره کې مې مېلمه شه ته اشنا

د میني په انګار زه مینه اوړم ستا په عشق
امید او ارمانو ته مې اسره شه ته اشنا.

ناديه مينه
۱۸/۸/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه درد

د زړه درد مــــې لاړیــــاتېږي حیرانېـــــږم
لــه دې خپلــې بــې خبــرۍ نــه، نــه خبرېــږم

ســـتا د زړه د تـــور توپانــــه نــــه ډارېــــږم
زه پښتـــون یــم د ننــګ اور کـــې خوشـــالېږم

د خپــــل وار چـــې منتظـــر وم وار زمـــا دی
او زمـــا د وار نـــه ټـــول جهـــان اګـــاه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما کلونه ستا تر جبر لاندې تېر کړل
تا بچي مې د اولس یتیمان ډېر کړل

ولې تا د پښتون دا روایت هېر کړل
دښمنانو کله هم پښتانه زېر کړل؟

ګورئ ورونو دی چې نن زما په خوا دی
ده ویل به دا کافر د پښتونخوا دی

نن زړګی مې د پښتون په درزېدو دی
چې له خوبه مې هر ځوان په ویښېدو دی

له وطنه مې دښمن په تښتېدو دی
کړئ پرې چغې اباسین په خندېدو دی

په چمن کې چې هر ګل یې په خندا دی
ای فیروزه دغه ښکلی وطن ستا دی.

فیروزشاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بخت مې د مينې هسې خوار وينم
اغيار په ښکلو کې چې د يار وينم

زړه په ګوګل کې ناقراره شي لا
يار مې په لار چې د اغيار وينم

هر څه به تېر شي خو زما زړګيه!
خير که خندا د عشق په دار وينم

لکه بلبل د ګل په مينه باندې
مدام سينه کې د ګل خار وينم

بدره! دا ستا د اميدونو کور کې
د سرو ګلونو سور بهار وينم.

صديق الله بدر
۱۳۶۶ جدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راته کله کړې په خوله خبرې
ماته معلومې شي د زړه خبرې

وړوکی نه یم چې به هېره شي ته
هېربدل تل وي د واړه خبرې

وړی دا ستا د مینې موږ به نه شي
مینه کې نه کړم د ماړه خبرې

وایم چې تل وای خوا په خوا راسره
چې مو کولای د هر څه خبرې

مین زړګی چې راته نه ژړوي
بدره مه کړه د بېلتانه خبرې.

صدیق الله بدر
۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې شرابي يم له نشو سره ملګری يم
يم چې مين شوی شونډو سرو سره ملګری يم

ماته د دوزخ د لمبو څله يادونه کړې
دلته د جانان د مخ شغلو سره ملګری يم

لار د ژوندانه مې له غمونو سره ستړې ده
ځکه تل د ژوند له اندېښنو سره ملګری يم

ځم چې د ساقي د حال پوښتنه خو هم وکړمه
تل يې له نشو ډکو جامو سره ملګری يم

راز زما د مينې چې په زړه کې تل ساتي بدره
هسې له راز ډکو زمانو سره ملګری يم.

صديق الله بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د حسن ټال ته ورختمه زنګېدمه په کې
د ګړنګونو به لوېدمه مګر تلمه په کې

د چا په ناز خندا خرد له مانه لاس واخيسته
د جنون اور کې سوزېدمه اوسېدمه په کې

د زړه په وينو ګوره هسې اوښکه ځان بدلوي
د ګرېوان ډنډ کې ډوبېدمه ورکېدمه په کې

د هجر ګوتو يې زما د زړه ارمان ځيرې کړ
سر په صحرا به ګرځېدمه کړېدمه په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي پيالې دې ډکوه چې نن يې وار راغلی
ډېر يې په تمه تاوېدمه ځورېدمه په کې

دا ستا د عشق په سوزونکي اورنۍ بټۍ کې
لکه نينه به جګېدمه لګېدمه په کې

دا د ارزو د شونډو سره دې چې پرهر ښکلوي
د حسرت اوښکې پاکومه خندومه په کې

ستا د رخسار او اننګو له قاروني خزانې
خالي کچکول راووتمه ژړېدمه په کې.

محب الله خپلواک
۴/۳/۱۳۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اسـمان تـه زه د خيـال پـه سـر درو کـې وختم
سـپين مـخ تـه د اشـنا چـې پـه کمڅـو کـې وختم

تـوبې خـو مـې زاهـد تـه لـه پخـوا نـه وې ويسـتلې
تقـدير دی چـې پـه ليکـه د پيـالو کـې وختم

پښتو غيرتي هوډ به مې هېڅ وخت تغير ونه کړي
منـزل تـه کـه پـه څوکـو د چـړو کـې وختم

قسمت که مې ښه بولئ نو له دې نه بل څه نه شته
بـس دا چـې پـه نامـه د پښـتنو کـې وختم

د حسن په زنځير چې نن د عشق زندان کې بند دي
محبـه! نـور نـو هغـو لېونـو کـې وختم.

محب الله خپلواک
۱۳۲۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما د هیلو سره ګلان بیا په خندا ښکاري
ځکه رقیب بیا په غمو کې په ژړا ښکاري

خمونه تش جامونه تش دي د یارانو زموږ
ځکه خو ورانه میخانه نن خوا په خوا ښکاري

کله چې کیږدي په چمن کې قدم مینه زما
د ګل په ښکلو ښکلو سترګو کې حیا ښکاري

نن مې په لاس کې د ساقي پیاله د مې ولیده
ځکه شراب راته جامو کې په نڅا ښکاري

کله چې ګورم د اشنا سترګو ته مینه باندې
په کې امید او سور ارمان مې د سبا ښکاري.

زهره څپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یو وار مې ته په مړوندو ویده که
بیا مې په خاورو او ایرو ویده که

زه د مودو په لمرو سوی یمه
ته مې د زلفو په کمځو ویده که
زه د ګلشن ګلونه نه غواړمه
خزانه ته مې په اغزو ویده که
ګوندې رباب مې ستا کې درد در قرار
مطربه لږ مې په نغمو ویده که
ولې دې لرې کړم له ځانه ښځه
لږ مې په خپلو زنګنو ویده که

زه قدردان پاس په هوا چې راغلم
ما لکه زیری په بڼو ویده که.

محمد یوسف قدردان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د وینو مې ښکاره سره فوراه شي
غیر ددې نو ای دلبره څه چاره شي

دا پرهر دې په تصویر کې د خیالونو
که د هیلو غوټۍ خاندي راښکاره شي

ای د مینې رقیبانو ځان ته ګورئ
دا کارونه به د خلکو تماشه شي

ښه شوی چې وي تیر کې د اهونو
رنځېدلی، در په در او اواره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکاره شوه زما اوښکو کې شوه پټه
ارمانې یمه ترڅو چې دوباره شي

صبر نه لرم په عشق کې نه پوهېږم
په دې کار کې مې زړګی پاره پاره شي

که ته یو ځلې نظر وکړې دلبره!
د جمشید ځای به تابوت نه ګهواره شي.

جمشید

۲۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې انداز

ستا که په وعدو پسې وعدې نه وای
جوړې به د اوښکو قافلې نه وای

ما به بې شک هله بل نیولی وای
یار مې که ولاړ منګولې سرې نه وای

خیر که ستا د عشق په اور کې سوی وای
بل که د اغیار په اشارې نه وای

ژوند به حوصله وخته خوړلې وه
ستا دغه ترخو کې که خوږې نه وای

ما به درته هله برند کتل کاوه
ستا که هر انداز د پښتنې نه وای.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخلــو بــه قــدم د اور پــه مــخ بــه ځــو
نــه بــه کــوو غــم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ســتورو تــه بــه ګــورو لنــډوو منــزل
نــه بــه کــوو دم د اور پــه مــخ بــه ځــو

وایــو بــه ملګــرو دا یــوه او بــس
کــور تــه د صــنم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ځــو بــه د منــزل تــر رســېدو پــورې
اخلــو بــه قســم د اور پــه مــخ بــه ځــو

پــوه کــه مــې پښــتون اشــنا پــه دې نــه شــو
ســوځو بــه قلــم د اور پــه مــخ بــه ځــو.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا کـه د زلفـو سلسـلې خـورې ورې پرتـې دي
دلتـه لـه غـم نـه ډکـې شـپې اوږدې اوږدې پرتـې دي

راشـه تـه وګـوره د زړه خونـه چـې څـه دي پـه کـې
ډېـرې خبـرې او ګيلـې نـوې زړې پرتـې دي
ټـول اميدونـه شـول بـدل پـه حسـرتونو بانـدې
ځکـه مـې اوښـکې پـه ګرېـوان د ميکـدې پرتـې دي
مـا سـره څـه دي اى رقيبـه نـور مـې مـه ځـوروه
ستا د کـردو مـې پـه زړګـي ډېـرې ترخـې پرتـې دي
کلـه چـې راشـمه لـه خـوده بـې خـودۍ دنيـا تـه
بـس هـره خـوا کـې خوشـالۍ دي او مـزې پرتـې دي

دا ابتـدا ده د منـزل لاانتهـا چېـرې ده
د يـار درشـل تـه خو لاډېـرې ورځـې شـپې پرتـې دي.

علم
۳/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

د زړه محفل کې مې ستا مینه په نښا ښکاري
ځکـه ویجـاړه راتــه دا ښــکلې دنیـا ښــکاري

ســتم جفـا دې د زړه کـور راتـه پخـوا وران کـړی
کـه راتـه خانـدې مـا تـه هـم ظلـم، تعـدا ښـکاري
هـر دم مې هیلې ارزوګـانې د زړه کـور کې ګرځي
په هرې هیلې کې قسم دی چې نوم ستا ښکاري
که د حسرت اوښکې په مخ مې بارانونه جوړ کړي
ماتــه د یــار پــه درد او غــم کــې لادوا ښــکاري
د زړه قطرې مـې سـتا د مینـې نـاکردو تـه ورکـړې
زخمـي زخمـي زړه تـه مـې دا مینـه شـفا ښـکاري

د پښــتني مینــې د ننـګ او پـت سـاتو پـه خـاطر
د پلوشــې مینــه کــې یــو جهــان حیـا ښــکاري.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاکاجي صنوبر حسین د غزل په اقتضا

غزل

بیا که مې له زړه وتې چغارې دي
خدایږو چې د مینې داسې چارې دي

زړه چې مې زخمي شو د جفا په تېغ
ښکاري چې دې سترګې لاخونکارې دي

کله به یو ځل هم خطا ونه کړي
دا پښتنې سترګې حیا دارې دي

ته راشه د اوښکو قافله ګوره
ستا راتلو ته ناستې انتظارې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خــو ســتا د عشــق څپــه کــې خوښــه یــم
ځکـــــه اند ېښـــــنې رانـــــه فـــــرارې دي

هم چې مې په سترګو کې ستا عشق ساتم
دې کـــــې د ښــــتو ســـــپېڅلې لارې دي

کــــړی مــــې تکــــل د مینــــې لار کــــې دی
خیـــر دی پلوشـــې تـــه کـــه دشـــوارې دي.

پلوشه ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کور یوازې ستا دی

ما ستا په سترګو کې دنیا ولیده
د مینې دنیا
د هیلو کور مې په کې جوړ کړ
ستا عشق په کې مېلمه و
او مېلمه به مې ساتلو
ما ویل چې
دا مېلمه مې خفه نه شي
دنیا به مې د مینې ونړېږي
خدای مه کړه
چې کورګی دا ستا د مینې
ویجاړ شي په غمونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ژړاګانې به ترې واخلم
بس ته په کې مېشته شه
دا کور زما د هيلو
ستا د مينې ستا د عشق دی
يوازې ستا پښتونه!
ستا پښتو زما حيا ده
بس ته په کې اوسېږه
دا کور يوازې ستا دی.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وختــه تــا لــه ورځــو شــپو ســره اشــنا کــړم
تــا د ژونــد لــه تقاضــو ســره اشــنا کــړم

مــا یــوازې مســافر ګڼلــو ځــان خپــل
مســافت لــه قــافلو ســره اشــنا کــړم
هســې مــا بــه بــې مقصــده قــدم واخیســت
خــو تــاریخ لــه فیصــلو ســره اشــنا کــړم
پــه خپــل خیــال بــه مــې هــدف ځــان تــه نــږدې کــړو
اوس منــزل لــه فاصــلو ســره اشــنا کــړم
کــه هــر چــا مــې لار جــدا کــړه جــدا نــه شــوه
اخیــر وینــې لــه نســلو ســره اشــنا کــړم
چــې کیــدې پــه کــې خبــرې ســتا د حســن
عشــق لــه هغــو محفلــو ســره اشــنا کــړم

زمــا بهــار پــه قــابو خپــل نــه دی خپــل زړه هــم
وایــه ځنګــه سلســلو ســره اشــنا کــړم.

تیمورشاه بهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن هجر

چې افغان له بل افغان نه جدا کېږي
د نفاق ډېوه به نوره هم بلېږي

نو راځئ ورونو راځئ چې سره یو شو
په بېلتون باندې وطن ټول خرابېږي

د وروری لاسونه ورکړئ وطنوالو
په وروری باندې هر څه زمونږ جوړېږي

بل د جنګ لمبې د عشق په اوبو مړې کړئ
د ژوندون جرس په دغه بڼه غږېږي

دغه خوږ وطن ته راشئ عطا وايي
چې دا خوږ وطن په هجر کې کړېږي

عطامحمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زلفو تسلسل کې چې تیارو ته رسېدم
په جګو تیټو لارو امیدو ته رسېدم

دا ټول ښایسته چمن شولو زما په وینو رنګ
چې زه کله دا ستا د زلفو غرو ته رسېدم
مات نه شولو نن مرګه دا زما پښتني هوډ
قاصده په همت خپلو وعدو ته رسېدم
ماڅان کړلو پیدا ستا د ښایست په تصور کې
پیدا مې نه کړې ته که زولنو ته رسېدم
په اور د جدایۍ شوله ځواني زما لوګی
په طمع د وصال وم سرو لمبو ته رسېدم

اشنا د ښایسته او د خوږې مینې له لاسه
که نه زه کله دې شاړو میرو ته رسېدم.

عبدالله پانوس
۱۳۲۲/لیندۍ/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د یار په ښادۍ ښاد وي اغیار نه دی
وفادار دی ستا له مینې بېزار نه دی
دا تیارې د انتظار په ما خورې دي
که د هجر توره شپه ده سهار نه دی

خلک ولې لېوني وماته وایي
لېونو سره خو هېڅوک غمخوار نه دی
که مې ولیدې په وینه نو دیدن دی
د خوبو دیدار حساب په دیدار نه دی

انتخاب مې د یو ګل وکړ ګلشن کې
چې یو یار لرمه بل مې په کار نه دی
د غمونو په یرغل کې شو یوازې
که بدر د خوشالۍ طلبګار نه دی.

شفیق احمد بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د هجران په تورو شپو کې ما ژړل
په اهونو اسویلو کې ما ژړل

ته د چا شې د رقیب شې که زما
ټوله شپه په دې سوچو کې ما ژړل

بې له هجره څه دی کار د مینانو
د وصال په اندېښنو کې ما ژړل

اشنا څنګه بې خبر وې زما له حاله
چې په اوښکو شوګیرو کې ما ژړل

ته د چا د وربل ګل یې نه پوهېږم
ستا په یاد ترخو شېبو کې ما ژړل.

ساجده عبدالله میلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تولـــه شـــپه غـــم د جانـــان مـــې ژړوي
تـــورې ســـترګې اوچـــت شـــان مـــې ژړوي

پـــه ژړا او پـــه غمـــو شـــوه ځـــواني تېـــره
هـــر يـــو دم غـــم د هجـــران مـــې ژړوي

د احســـاس د اور پـــه غېـــږه کـــې لـــوبېږم
د يتـــيم ځيـــرې ګرېـــوان مـــې ژړوي

تـــول عـــالم شـــو خبـــر دار زمـــا لـــه مينـــې
چـــې خبـــر نـــه دی جانـــان مـــې ژړوي

زمـــا مينـــه زمـــا هيلـــه زمـــا ژونـــد دی
ســـتا يادونـــه ســـتا ارمـــان مـــې ژړوي.

ساجده عبدالله ميلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین نظر

حسنه په لېمو مې ولې ته ولې
دومره په تېغو مې ولې ته ولې

غوځ دې کړه نظر رانه شاهین نظر
بس دی په پنجو مې ولې ته ولې

خیر که ته برېښنا مې تر نظر شولې
نور په تهمتو مې ولې ته ولې

ما که ګناهکار د خم په غلا نیسې
بس نور په توبو مې ولې ته ولې

پرېږده د عقبې خبرې هلته کړو
دلته په ښېرو مې ولې ته ولې.

حبیب الرحمن قربانخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه پـه سـر بانـدې اشـعار ليکمـه
پـه کې ښايست ستا د رخسـار ليکمه

کلـه ګلشـن کـې لـه ګلونـو سـره
زه افسـانې د ګـل او خـار ليکمـه
سـپېرو بـادو کـې د خـزان زه مـدام
خـواره بيتونـه د بهـار ليکمـه
تـل دا سـتانونه بـه زه سـتا د جفـا
د بېلتانـه پـه هـره لار ليکمـه
شـرمېږې تـه زمـا پـه خـړو جـامو
سـتا بـه دغـه پېغـور و عـار ليکمـه

زه مبـارز د زړه پـه وينـو بانـدې
د خپـل جانـان شـرين ګفتـار ليکمـه.

عبدالغني مبارز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی شو

د وطن په جګو غرونو
نوی ساز زمزمه کېږي

د سیندونو په موجو کې
د ژوندون نغمه تاوېږي

د سپېرو خاورو له منځه
سره ګلان پورته جګېږي

وچې دښتې شوې ګلونه
بلبل خوښ دی او خندېږي

د مرغانو کتارونه
د ګلشن په لور خوځېږي

مصلحت کړی ګلانو
غر او سمه زرغونېږي

په بلبلو بوراګانو
حقیقي اختر جوړېږي.

محمد ظفر تنهی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شــېبې شــېبې د اوښــکو وروې چــې رانــه ځــې
چــړې مــې پــه زخمونــو ښــخوې چــې رانــه ځــې

د نــاز خنــدا چــې وکــړې پــه نــازکو نرمــو شــونډو
غــوټۍ د ســرو ګلونــو غــوړوې چــې رانــه ځــې
ویــده ټپونــه ویښ کــړې چــې د نــاز پــه قــدم راشــې
نــرۍ، نــرۍ پــرې مــالګې دوړوې چــې رانــه ځــې
د هیلــو بــڼ مــې وســپړې ګلونــه پــه خــزان کــې
د ســترګو پــه بڼــو یــې رژوې چــې رانــه ځــې
ځیګــر خــو مــې لاهلتــه پــه ټوپونــو بانــدې راشــې
پــه تــګ کــې چــې دې ســترګې جنګــوې چــې رانــه ځــې

سور داغ دې د سرو شونډو د هوس پر شونډو پرېږده
یــو ځــل خــو بــه مــې ګلــې ښــکلوې چــې رانــه ځــې.

ملوک هوس
۱۳۶۲ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو پیغام

د یـــار خیالـــه رانـــه ځـــي او کـــه نـــه؟
لـــړ پـــه قـــراره مـــې پرېـــږدي او کـــه نـــه؟

ځـــه رانـــه لاړ شـــه نـــور مـــې مـــه ځـــوروه
تـــه چېرتـــه کـــور کلـــی لـــري او کـــه نـــه؟

د زړه لـــه حالـــه خـــو مـــې تـــه خبـــر یـــې
مغـــرور اشـــنا هـــم خبـــروي او کـــه نـــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه پـــردې مـــې لـــه زخمـــو ډکـــې دي
يـــو څـــو پټـــې پـــرې لګـــوې او کـــه نـــه؟

چـــې يـــو پيغـــام درتـــه د اوښـــکو درکـــړم
هغـــه مـــې يـــار تـــه رســـوې او کـــه نـــه؟

وختـــه بلـــد شـــوم لـــه غمونـــو ســـره
پـــه مـــا دې زور نـــور ازمـــوې او کـــه نـــه

هوســـه! تـــش خـــو دې کـــړ زړه پـــر کاغـــذ
نـــور دې غـــزل اوس ختمـــوې او کـــه نـــه.

ملوک هوس

۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت کلی

د ښکلا ګل دې د کمڅو په څوکو
د هر عاشق په زړه داغونه وهي

د حسن تېغ دې د مین په زړګي
څرخي راڅرخي او ټپونه کاږي

د ناز چاره دې هوسېږي دې ته
چې مې د زړه پردې سورۍ سورۍ کړي

تور لونګین دې د سینې په دښته
په اوږدو لارو کې کاروان ځغلوي

ځان رسوي د محبت کلي ته
چې ورته یوسي د خوښیو زېری.

ملوک هوس
۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان غېږه

باداره پرې مې نږده چې مړ شم د ارمان په غېږ کې
لکه بېوسه یو انسان د بل انسان په غېږ کې

د سرو ګلونو په موسم کې راته ګوره خدایه
زه لکه ژېړه پاڼه پروت یم د خزان په غېږ کې

ستړي فکرونه په ځانګو کې د حسرت ځنګوم
لکه چې کوندړه ځنګوي خپل یتیمان په غېږ کې

د ژوندانه فلسفه څه ده دا و چاته معلوم
په دغه باب کې حقیقت پټ د زبان په غېږ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېوني غونډې همېش و وخت ته ژاړې څه له
د وخت خوړلي نه جوړېږي د لقمان په غېږ کې

زما همدغسې مسکن او منزل نه دی معلوم
لکه حالات چې خوري څپې تل د خفګان په غېږ کې

ګومان کول که ناروا دي خو عالمه دلته
فکر ټالونه خوري اکثره د ګومان په غېږ کې

لکه توپان چې سیمه رنګه کړي سېلاب راولي
داسې مې اوښکې نن ورغړي د چشمان په غېږ کې

هېڅ رحماني نظر چې خدایه په شهزاد ونه کړې
ښه دی چې ګرځي لېونی ستا د جهان په غېږ کې.

فیض محمد شهزاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه په سر سودا خو ما پرېښوده
اشنا که تا راته رښتيا پرېښوده

خود به ځنګېږي د غرور په نيلو
ما د تورتم په سر رڼا پرېښوده

د اميد ګل راته اغزي اغزي شو
سلګو د اوښکو مې ژړا پرېښوده

ملامت نه يم سرې لمبې دي اشنا
د خاطرو لمنه تا پرېښوده

ظاهر غلط شو ستا په ښکلې موسکا
دې فيصلې ته يې دنيا پرېښوده.

ظاهر شاه، ظاهر
۲/۱۱/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راپورې بلې سرې لمبې شي چې ځې
د امیدو ډیوې مې مړې شي چې ځې

خپل لېوني زړګي ته څه ووایم
ستا نه یې ډېرې شان ګیلې شي چې ځې

د بېلتانه پر هر رغېږې کله
د غم شېبې راته نږدې شي چې ځې

جرګه د خیال مې چاته ولېږمه
چور مې دهیلو قافلې شي چې ځې

ظاهر تنها دجنون کلي کې شو
په اوښکو سرو یې سترګې سرې شي چې ځې.

ظاهر شاه، ظاهر
۱۵/۱۰/۱۳۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې سواره

نور نو کروندې ته د ګودر له لارې نه ځمه
بیا به د کوڅې په ملا کې ستا سترګو ته نه ګورم
په مړاوي غلچکي نظر
نور به دې نامه سره په شونډو کې
مړاوې موسکا نه راځي
پرېږده د غنمو درمند وسوځي
پرېږده چې د ګلو دلۍ اور واخلي
پرېږده چې ډېران شي د ارمان کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده د ځېږيو ځنګل وسوځي
چې سوې
خوله مې خاورې کړي!
دلته يوه دنګه ځېرې ونړېده
خاورې شوه
مځکو ته مې مه راځه
سوې سواره ده وږي نه شته دي
سترګو ولې نه ژاړئ په مينې پسې؟

احمد تکل
۲۰/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په زړه پر هار دی راله خوب نه راځي
خپه دا خوار دی راله خوب نه راځي

شپې د شپو چې په راتلو شمېرمه
لرې يې شمار دی راله خوب نه راځي

طبيبه ستا د راتلو لارې څارې
روح مې بيمار دی راله خوب نه راځي

لارې پردې دي په هر لور چې ګورم
پرد بس نګار دی راله خوب نه راځي

د شپو تندي کې چې رڼا ښکارېږي
راروان يار دی راله خوب نه راځي.

فريده هوډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وژنمه دې نن راته اشنا ووې
ما وې زه منمه څه چې تا ووې

لږ خاطر به کړې د رقيب مخ کې ته
ډېر په احترام مې ورته دا ووې

عشق کې مې مرګ خوښ په څو څو وار دی
ماته که يې تش دا په ادا ووې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تا نه مې مرګ د رب په کار نه دی
دروغ دي که صنمه تا رښتیا ووې

دار باندې منصور چې خپله وخاته
تا د امتحان څنګه نن بیا ووې

اور ته د غرور چې عشق ورودانګل
عقل و حیران چې راځه ما ووې

خپل زړه کې دوکه او فریب نه لرم
ځکه مې الفاظ ساده صفا ووې

ودې ښود غزل اسراره طرح کې
خیال دې د حمزه په ملګرتیا ووې.

سرزمین اسرار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست اثر

چې سترګې د یار ګورمه جامونه راپه یاد شي
و مخ ته یې نظر کړم سره ګلونه راپه یاد شي

د سترګو په کتو یې زه بې خوده په نشه شم
چې شونډو ته یې ځیر شم سره لالونه راپه یاد شي
دا حسن دا ښکلا او دا جمال چې د یار ګورم
دا ښکلې پوښتنې دا اسمانونه راپه یاد شي
دا تورې زلفې ګورمه په څټ یې را اړولې
میدان د پاړوګرو کې مارونه راپه یاد شي

ښایسته دا دنګه ونه دې مثال د تنکۍ لښتې
اثر یې په ما زیات دی چې شعرونه راپه یاد شي.

ملالۍ ساپۍ

۱۳۲۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

توده مینه

که مینه غواړې د وطن مینه درنه مینه ده
تر ډېرو ښکلو د وطن مینه ښایسته مینه ده

دا هسې مینه ده چې هېڅ یې هېرولی نه شم
زموږ د ګران وطن سپېڅلې پښتنه مینه ده

د وطن مینه کې وفا ده ای پښتونه وروره
ژر شه وردانګه دا د حورو عجیبه مینه ده

په مینه سرور کول دا د هر مین دنده ده
د خپلواکۍ ټینګول زموږه دیرینه مینه ده

رب نه مې غوښتي چې په دې مینه کامیابه شمه
د ملالۍ له جوشه ډکه دا توده مینه ده.

ملالۍ ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید ته

شهیده له سپېڅلې عقیدې نه دې ځارېږم
د ورو، ورو بچیانو له نارې نه دې ځارېږم
د غیرت په اور کې تاوې دې جذبې نه دې ځارېږم
په ګولیو بهېدلې وینې سرې نه دې ځارېږم

ما قسم کړی دی ستا په اسوېلیو
چې دښمن به دې هر ځای کې زه په دار کړم
د دوزخ د اور لمبو ته بې ګذار کړم
په نازک ټټر بی بل د اور انګار کړم

که مې نه کړې ډیوې ستا د ارمان بلې
بیا مې مه بوله پښتون، له پښتنو به نه یم
شال راپه سر دجنګو کړه له زلمو به نه یم.

فیض محمد تصور
۱۳۶۵ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وینو ویالې

د جنګ په اور کې سوزېدلای نه شم
نور نو د خلکو غم زغملای نه شم

اوښکې تویېږي بې بها د خلکو
دا مروارید ارزانولای نه شم
زړه مې چاودلی په غمونو کې دی
دا خوار زړګی زهیرولای نه شم
د ځوانو هیلو ځوانیمرګه ځوانان
په سره کفن کې ښخولای نه شم
بس بوره مور او ځوانه کونډه ناوې
د غم په تال کې زنګولای نه شم
نور د افغان په ښایسته وطن کې
ویالو د وینو ته کتلای نه شم

پرېږدئ افق د خوشبختۍ وخلي
د غمو پېټې په شا وړلای نه شم.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان

خیال یې و زړه ته تسلا راولي
مړو امیدو ته مسیحا راولي

مینې خو داسې چارې وکړې په ما
چې هر نفس ته نوم دا ستا راولي

پرېږده د سترګو ننداره دې وکړم
د زړه تیارو ته مې رڼا راولي

وخت امتحان د مینې اخلي راځم
ځکه بېلتون راته بیا بیا راولي

پښتني اوښکې به جرګه کړم ورته
که مې یو ځل راته اشنا راولي.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼو باران

وربښمین تارونه به د زلفو څه کړم
څیرې ګریوان چې پرې ګنډلی نه شم

د خولې خبرې خو دې ډېرې وکړې
خو په عمل کې څه لیدلی نه شم
دا خپل لاسونه به مړوند کې غوڅ کړم
چې د قصاب زړه پرې راکښلی نه شم
رنګ ته مې وګوره په خپله پوه شه
حال د زړګي درته ویلی نه شم
هسې مې سبزې په لمبو کې ولې
زه یو قوت یم ورکېدلی نه شم

وخت دې باران د کاڼو وکړي پر ما
زه یې پښو ته ټیټېدلی نه شم.

امان الله غلجی
۱۳۶۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

محفل کې شول د سیمې عاشقان لمبه لمبه
په شمع چې شي څنګه پتنګان لمبه لمبه

ښایست دې د سپوږمۍ غوندې ځلیږي په جهان
پرې ځکه شول د کلي هلکان لمبه لمبه

راځه چې یو تربله کړو د مینې دنیا جوړه
چې عشق باندې مو شي ټول غمازان لمبه لمبه

اوس بس کړه لږ خو پرېږده د جفا لمن دلبره
ستا حسن مې د زړه کړ ټول ارمان لمبه لمبه

تر څو به درته ناست زه عالم زیب یم په امید
خوښي مې ټوله کړله ستا هجران لمبه لمبه.

عالم زیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاږه کاته

پتنګـــه! عشـــق تـــه پـــه لمبـــو وګـــوره
شـــمعې! ژړا تـــه پـــه نخـــرو وګـــوره

دلتـــه د نـــاز پـــه خوبـــو ســـر نـــه شـــي تـــه
د مینـــې کـــور تـــه پـــه درنـــو وګـــوره

کـــاږه کتـــل پـــه ســـترګو ونـــه کـــړې تـــه
لـــیلا ښایســـت تـــه د پښـــتو وګـــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـــر د بـــدو پـــه زړه ځلـــه ســـاتې
دا هــــــدیره د پښـــــــتنو وګـــــوره

لـري غیـرت پښـتون پـه سـر کـې همېش
جېـــل تـــه روان پـــه زولنـــو وګـــوره

دلتـــه مېړانـــه د خوشـــال پرتـــه ده
دا لـــه غیـــرت ډکـــه زانګـــو وګـــوره

دا د پښـــــتو د حســــن ډکـــه کـــلا
یـــو ځلـــې بیـــا پـــه تـــاریخو وګـــوره.

لعل پاچا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو کاروان

د سـوي زړګـي حـال مـې لـه تصـویر نـه وپوښـتـه
نیمګـړې ارزوګـانې مـې تقـدیر نـه وپوښـتـه

د هیلـو کاروانونـه مـې منـزل تـه نـه رسـېږي
د اوښـکو سـېلابونه مـې ضـمیر نـه وپوښـتـه

مـا جـوړ ورلـه امېـل کـړو مرغلـرو نـه د اوښـکو
اشـنا پـروا ونـه کـړه دې تقصـیر نـه وپوښـتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنکۍ هیله د زړه نه مې په شونډو کې سلګۍ شوه
سلګۍ بېرته ستنه شوه دې تاثیر نه وپوښته

د سترګو په ګرداب کې مې د وینو جوړ ډنډونه
دنیا په کې غرقېږي اوس تدبیر نه وپوښته

د خیال نیله یې ونښته د زلفو په ولول کې
خلاصی یې ترېنه نه شته له زنځیر نه وپوښته

د یار په غېږ کې خوښ دی هیله من د وصال تږی
هجران ځپلې سترګې له شوګیر نه وپوښته.

محمد قاسم هیله من
۱۸/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو غوټې

هلته د دنګو پر تمناکو غرونو
لویې ورشو او زرغونې لمن کې
د ګڼو ونو
د تریخ سیوري لاندې
یوه هسکه کېږدۍ
د ازادۍ او خپلواکۍ په وړانګو
لکه د لمر داسې روښانه ښکاري...
یوه سپوږمۍ د کېږدۍ خوا کې ناسته
سترګې (یې) په لوړو څوکو
د لویو غرو لګېږي
ورته ناپایه دښته
د لمر په وړانګو ښکلې
څپه څپه ښکارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لکه:
تانده غوړکه
د پسرلي په موسم
ورو ورو غوړېږي
او بيا ټوله ګل شي...
داسې د پېغلې په ماشوم زړګي کې
يوه د هيلو غوټۍ
د غوړېدو په خاطر
سر راوباسي له ګرېوانه وايي:
کاشکې ما هم د يو ناپايه درياب
د قهرجنو څپو
ماتې کښتۍ ته د ساحل په هيله
لار ښوولای!

محمد قاسم هيله من

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای هېواده!

ای هېواده زه پر تا باندې مين يم
ستا په مينه کې د زړه په سر خوږمن يم

ستا ښادي زما ښادي ده غم مې غم دی
ستا د مينې په اور سوی لوغړن يم

لاف نه وهم واقعيت درته وايم
ستا په سر زه تېر له خپل سرمال او تن يم

له امو تر سمندره زما کور يې
ستا د عشق په اور کباب په تول بدن يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا له مینې په هېڅکله منکر نه شم
زړور یم داسې نه ده چې ډارن یم

عقیده مې ده کامله په دې پوه یم
چې زه ستا په هر دښمن باندې سوبمن یم

ستا له هر ربنتیني دوست سره دوست اوسم
ستا له هر وحشي دښمن سره دښمن یم

په یو لاس کې مې قلم بل کې مې توره
ښه هرچا وته څرګند پرون او نن یم

ته مې ساه یې ته مې ژوند ته مې وجود یې
ستا په لار کې باعزته او پتمن یم

له هغې لارې چې ته پرې زرغونېږې
وابه نه وړمه هم تل به په رفتن یم.

لاهور ټکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې حيا

اوس چې مې په زړه کې اند يښنې راځي
وايي چې جانان سبا دلې راځي

لاړې به جارو په خپل ښهو کړمه
ګوره چې د ورځې که د شپې راځي

بيا به پخوانۍ مينه تازه کړمه
خير که مې حيا د پښتنې راځي

راشه که راځې ته د زړه کور ته مې
کور کې د زړګي مې ولولې راځي

ستا په انتظار کې زه رڼا يمه
اوښکې مې په سترګو کې رڼې راځي.

شفيقه رڼا
۳/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرګسي لېمه

دا ستا د نظر یاد مې په خیالونو کې راناځي
هوس مې د زړګي په پیوندونو کې راناځي

د هجر توره شپه کې د وصال شمع لګېږي
پتنګ له ډېره شوقه غورځنګونو کې راناځي
حیا د پښتنې ده چې پلو ونیسي مخ ته
رخسار یې د حیا په سروګلونو کې راناځي
د سترګو په نګاه باندې دې زړه زما زخمي کړ
هر زخم د زړګي مې خنجرونو کې راناځي
خزان د بېلتانه مې د خوښۍ پسرلی یوړ
نرګس غوندې لیمه په بارانونو کې راناځي
رڼا شوله ځپه ځپه د مینې سمندر کې
د عشق هره ځپه یې په موجونو کې راناځي.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتل

ستا په یاد کې یاره عالمونه هېرومه
د زړه په درد او غم کې پرهارونه هېرومه

په وخت د سحرګاه باندې شبنم په ګلو پرېوزي
ارمان د وصل را چې خپل دردونه هېرومه
د زړه مرغۍ مې والوته اسمان ته بې وزره
دیدن سره د یار دا پروازونه هېرومه
ته ګل د بیابان شولې و هرې خواته خاندې
د ګل په دې خندا کې ستا غمونه هېرومه
د مینې ګل خزان شو د ظالم بېلتون له لاسه
خزان ته د هر ګل مې خپل اهونه هېرومه

دا ستا کتل مې یاره ټول وجود راته لمبه کړ
رڼا ته د لمبې مې خپل اورونه هېرومه.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

آه

د اسمان په مخ دا آه دی که زړګی دی پاره شوی
دا شفق دی په اسمان کې په وینو دی لړلی

یا اثر دی پاتې شوی د مظلوم شهید د وینو
یا لمن د کوم خونخوار ده که فریاد دی راوتلی

یا غوغا ده د مظلومو د اسمان سترګې سرې شوي
یا نګاري مخ سور کړی که عاشق یې دی وژلی

یا د پېغلې پښتنې مخ له حیا څخه سور شوی
یا یې سور سالو په سر دی که پلو یې دی نیولی

د اسمان لمنه سره ده که شین شوی لاله ګل دی
یا یې ټیک پر تندي ایښی که مین په زړه داغلی.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازمون

عقل مې د عشق په تکل اور کې په لمبو رغږي
مينه مې خوږلن کې په انګار او په ايرو رغږي

نن راته په سترګو کې لمبه د قهر تاوه کړه
هيله مې له دې هم د سکروټو په سرو رغږي
څومره د اميد په مينه نازي مې ګوګل کې زړه
عشق باندې په مالګو کې په خپلو پرهرو رغږي
چا د اور په سترګو کې ليدلې د اوبو مينه؟
عقل بې احساس دی په لمن کې د پردو رغږي
بيا نازکو نرمو له ازمون نه پښې وکښلې
موږه متکورو سره چېرته په اغزو رغږي

ښکل به مې اميد کړي د سره حسن اننګي په عشق
ځکه چې نن وخت ورته په پښو کې په توبو رغږي.

اسمعيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماضي خندا

د آه پــــه تـــاو عشـــق لېـــوني وخنـــدل
شـــونډو د ګـــل کـــې چـــې اغـــزي وخنـــدل

عقـــل بـــه ونـــاخي احســـاس تـــه خجـــل
حســـن د غـــم کـــې کـــه ښـــادي وخنـــدل

دود شـــو تکـــل د اســـوېليو پـــه اور
ورتـــه پرهـــر زړه ارمـــاني وخنـــدل

د ګـــل خنـــدا يـــې پـــه لمبـــو ونيـــوه
ســـيلۍ پـــه مينـــه د ســـپرلي وخنـــدل

نـــور د ســـبا د حســـن شـــونډې مښـــي
پـــه تونـــد شـــمال بانـــدې ماضـــي وخنـــدل.

اسمعيل
۲۰/۲/۱۳۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو جنازې

پـر سـوې مـخ مـې دې روانــې سلســلې د اوښــکو
راتــه خنــد ېږه او کــوه مــې تماشــې د اوښــکو

چـا مـې پـر شـونډو د خنـدا د ښېـې ځـل ونـه لیـد
عشــقه ګــرم نــه یمــه راغلــې مرحلــې د اوښــکو

د کـوم احسـاس لـه خـولې نـه وځـي د زګېرویـو کتـار
چې د شعر سترګو نه مې خوشې دې ویالې د اوښکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره د مکر تخيل ته کښته شوی نرم؟
په نوم د ميو راته مخ کې ږدي پيالې د اوښکو

دا به تصوير د چا د وير وي انځور کړی قلم
ځکه يې نوکې نه تويېږي ترانې د اوښکو

څنګه به ګاټي متکور نه شي د سترګو زما
چې شپه او ورځ ترېنه تاوېږي سرې لمبې د اوښکو

شي به کړې د يار مغرورې سترګې عقله که نه؟
چې ورته يوسم سترې شوې اند ېښنې د اوښکو

ستا د لذت ناظر دې سېزي د عشق هيله زما
اخر به ورم د خندا کټ کې جنازې د اوښکو.

اسمعيل
۲/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

متکور

زه د ارمان لپاره
لکه د جوارو دانه
د اور بټۍ کې
د ازمون په ګوتو
په مینه مینه
په اور واوښتم راواوښتلم
خو د لمبو له تاوه
سپینه پولۍ نه شولم
او د خوږې مینې د عشق له زوره
د اور لمبو کې
متکور پاتې شوم.

اسمعیل
۲۷/۱۲/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعيل يون لنډه پېژندنه

محمد اسمعيل يون د حاجي محمد خان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولايت د الينګار ولسوالۍ دنيا ته زيږيدلی دی. زيو په يوې روښنفکرې کورنۍ کې زيږيدلی دی.

لومړنۍ زده کړې يې د الينګار ولسوالۍ د سلينګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لیسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۶ل کال له نوموړې لیسې څخه په دويم نومره بريالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بريالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه کې د ماسترۍ دوره پيل شوه، يون په ډېر ښه او بريالي ډول دا دوره پای ته ورسوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د «پوهندوی» علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د «کابل پوهنتون»، «هیلې» او «شمشاد» مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې «معارف» مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.
استاد یون پر ۱۳۸۱ ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.
تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نومورې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمهوري رياست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لويو جنګسالارانو او ځينو تنظيمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زيات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد يون ته وړانديز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد يون ونه منله او خپلې استادۍ ته يې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته يې د ځينو ملګرو په زيات ټينګار او غوښتنه، د جمهوري رياست د ملي امنيت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د رياست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد يون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده يې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد يون د خپلواک ليکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنيز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راديويي او ټلويزيوني مرکو کې يې د واقعيتونو او حقايقو د څرګندييان له امله د خلکو په زړونوکې ځای نيولی دی. که څه هم ډېر خلک د يون ليکنې، مرکې او نظريات خوښوي، خو يو شمېر داسې خلک هم شته، چې د يون سرسختي مخالفين دي. د هغه ملي او ګټورو نظرياتو ته هم غلط رنګ او تعبير ورکوي، دا ډول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس دمشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اېښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی،په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنګ د ودې پراختیا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو لیکوالو په لسګونو اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي. دغه راز یې په سلګونو کورنیو مشاعرو، ادبي غونډو او سیمینارونو کې ونډه اخیستې ده، خپله یې هم په لسګونو مشاعرې،سیمینارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په یو زیات شمېر، ملي او نړیوالو کنفرانسونو کې یې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به یې د اثارو یادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې

کتاب نوم	خرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړی شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دویمه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷

ب- راټولونې

• هیلې	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• نیمګړي ارمانونه	د حیران شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د نازو انا یاد	د سیمینار د لیکنو ټولګه	دویم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کلیات	داستاد الفت نثرونه	دریم ۱۳۸۷
• سیندونه هم مري	د اسحق ننګیال شعري منتخبات	دویم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج- ژباړنې

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  دپوهنوال روستارتره کي اثر دویم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې

- د اماراتو سفر د اماراتو یونلیک دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی د اروپا یونلیک لومړی ۱۳۸۷
- دپښتناګون ترڅنډو د امریکا یونلیک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری دویم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې دویم ۱۳۸۷
- ببرړنۍ لویه جرګه ولسواکي او زورواکي دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وړمو کې — لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سیاسي کړلیچ کې — لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون — لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ — لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ — لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته دنور زغم او اوسېلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

HiLe

(Hoops)

The collection of young poets poems

Collected
By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-00-6

د خپرونو لړ: (۱)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library